

11 Σεπτεμβρίου 2016

«Σου δίνω ευλογία να μαλώνεις με όλον τον κόσμο, εκτός από τον-την σύζυγό σου» Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

- Έγραψες Γερόντισσα, ευχές στον Δημήτρη που παντρεύεται;

-Έγραψα, Γέροντα.

- Φέρε την κάρτα να συμπληρώσω κι εγώ: «Ο Χριστός και η Παναγία μαζί σας. Σου δίνω ευλογία, Δημήτρη, να μαλώνεις με όλον τον κόσμο, εκτός από την Μαρία! Το ίδιο και στην Μαρία!».

Για να δω, θα καταλάβουν τι εννοώ;

Με ρώτησε κάποιος: «Γέροντα, τι ενώνει περισσότερο τον άνδρα με την γυναίκα;».

«Η ευγνωμοσύνη», του λέω. Ο ένας αγαπάει τον άλλον γι' αυτό που του χαρίζει. Η γυναίκα δίνει στον άνδρα την εμπιστοσύνη, την αφοσίωση, την υπακοή. Ο άνδρας δίνει στην γυναίκα την σιγουριά ότι μπορεί να την προστατέψει. Η γυναίκα είναι η αρχόντισσα του σπιτιού, αλλά και η μεγάλη υπηρέτρια• ο άνδρας είναι ο κυβερνήτης του σπιτιού, αλλά και ο χαμάλης.

Μεταξύ τους τα ανδρόγυνα πρέπει να έχουν την εξαγνισμένη αγάπη, για να έχουν αλληλοπαρηγοριά και να μπορούν να κάνουν και τα πνευματικά τους καθήκοντα. Για να ζήσουν αρμονικά, χρειάζεται να βάλουν εξ αρχής ως θεμέλιο της ζωής τους την αγάπη, την ακριβή αγάπη, που βρίσκεται μέσα στην πνευματική αρχοντιά, στην θυσία, και όχι την ψεύτικη, την κοσμική, την σαρκική.

Αν υπάρχει αγάπη, θυσία, πάντα έρχεται ο ένας στην θέση του άλλου, τον καταλαβαίνει, τον πονάει. Και όταν παίρνει κανείς τον πλησίον του στην πονεμένη του καρδιά, παίρνει τότε μέσα του τον Χριστό, ο οποίος τον γεμίζει και πάλι με την ανέκφραστη αγαλλίαση Του.

Όταν υπάρχει αγάπη, και μακριά να βρεθεί ο ένας από τον άλλον, αν οι περιστάσεις το απαιτήσουν, κοντά θα βρίσκεται, γιατί την αγάπη του Χριστού δεν την χωρίζουν αποστάσεις. Όταν όμως, Θεός φυλάξει, τα ανδρόγυνα δεν έχουν αγάπη μεταξύ τους, μπορεί να βρίσκονται κοντά, αλλά στην πραγματικότητα βρίσκονται μακριά. Γι' αυτό πρέπει να προσπαθήσουν να διατηρήσουν σε όλη την ζωή τους την αγάπη, να θυσιάζεται ο ένας για τον άλλον.

Η σαρκική αγάπη ενώνει εξωτερικά τους κοσμικούς ανθρώπους τόσο μόνον, όσο υπάρχουν κοσμικά προσόντα, και τους χωρίζει, όταν αυτά χαθούν, οπότε και αυτοί οδηγούνται στην απώλεια. Ενώ, όταν υπάρχει η πνευματική, ή ακριβή αγάπη, αν τυχόν ο ένας από τους συζύγους χάσει τα κοσμικά του προσόντα, αυτό όχι μόνο δεν τους χωρίζει, αλλά τους ενώνει περισσότερο. Όταν υπάρχει μόνον η σαρκική αγάπη, τότε, αν λ.χ. η γυναίκα μάθει ότι ο σύντροφος της κοίταξε κάποια άλλη, του πετάει βιτριόλι και τον τυφλώνει. Ενώ, όταν υπάρχει η αγνή αγάπη, τον πονάει πιο πολύ και κοιτάζει με τρόπο πώς να τον φέρει πάλι στον σωστό δρόμο. Έτσι έρχεται η Χάρη του Θεού...

από το βιβλίο Λόγοι Γ. Παϊσίου ,τόμος Δ, Οικογενειακή Ζωή(σ. 43-44).

Πηγή: antexoume.wordpress.com